

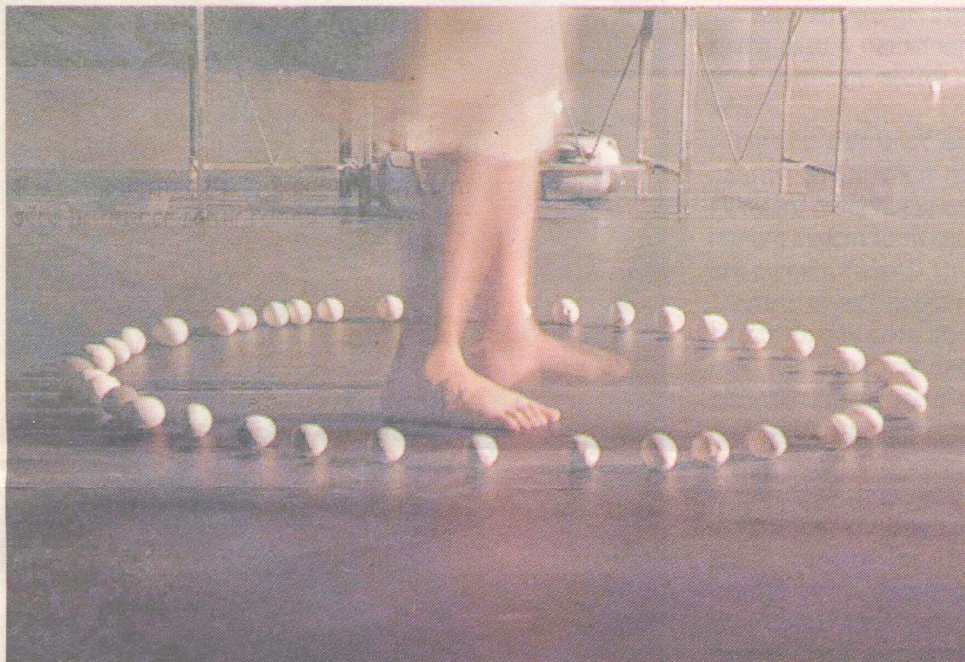
דורך חיים

הכוריאוגרף הישראלי-צרפתי חיים אדרי מציג החודש בארץ את עבודתו "Back up" שמשלבת מחול עם סרטים דוקומנטריים של יוצרים ערביים, ושולח מסר למסד האמנותי ש"משלם ללהקות שלא יעשו רעש, וייתנו מסטיק למוח של אנשים"

סמדר הירש

החיים סיוזיפיים, את זה אנחנו כבר יודעים. ובר-גע שמשלימים עם העובדה הזאת ובכל זאת מצליחים למצוא קצת אושר, הם נעשים הרכה יותר נסבלים. גם את זה אנחנו כבר יודעים. אבל חיים אדרי, מנהיג הלהקה הצרפתית "סיוזיף אורו" (סיוזיפוס המאושר) שמגיעה השבוע לסיבוב הופעות בישראל, אל, הפך את כל הידע הזה לא רק לשם של להקתו בת התשע, אלא גם לדרך חיים.

"הגוף שלנו, כמו של סיוזיפוס, נמצא בתוך העניינים שהחמורה הזאת, החיים", הוא אומר בראיון טלפוני ני מביתו שבפאתי פריז. "אנחנו משלימים עם הצד הזה, בכל מקרה נעשה את כל הדברים שהעניינה הזאת כוללת, כדי לחיות, אבל עדיין זה לא אומר שאנחנו לא יכולים לקלל את האלים. גם אלה שלא כתובים בתורה. אבל חוץ מגוף יש לנו גם דמיון. וגם כשהגוף משועבד, הדמיון יכול להיות משוחרר ואפשר לחוות אושר".

"כל היוצרים נמצאים על אדמה רועדת". מתוך "Back up"

מנויים טיפשים ושוקים

אבל גם את הרמיון של אדרי מושרה, הוא לא משחרר את הרמיון שלו מהעיטוק בסבל ובכאב. מי שמחפש אסקפזים בידורי לא ימצא אותו ביצירותיו. זו שעמה הוא יופיע בסיבוב הנוכחי, "Back up", היא שלישית מתוך טרילוגיה שעוסקת בויכרון (ובשכ"ה), לא שותקת ולא שוכחת. בין קטעי המחול שמ" בצעים אדרי ושלושה רקדנים (רבעה מורקוס, יובל גולדשטיין וסמואל דוטרט) משולבים קטעים מא" רבעה סרטים דוקומנטריים שהפיק יחד עם ארבעה יוצרים שגייס למשימה: נאדה נטור (הערבייה הרא" שונה שסיימה אוניברסיטה בישראל, מורה לספרות השוואתית ומייסדת המפלגה הקומוניסטית בארץ), חנאן אברוחוסיין (פסלת ואמנית מיצג פלשתינית), טל הרן (מתרגמת ופרפורמריט) וטאהר נג'יב (שחקן ישראלי-ערבי). ארבעת הסרטים עוסקים בזיכרון- תיהם של היוצרים, ומתאחדים לאמירה פוליטית. מה שגרם, לדברי אדרי, לתיאטרונים הגדולים בארץ לדרוח את פנייתו להעלות את המופע על כמותיהם. אדרי, מבחינתו, לא חושב כמוכּן שדיבור פוליטי או חברתי צריך להיות שמור לפרינג'.

"אי אפשר להגדיר כל אמנות שמתייחסת למקום שבו היא חיה כפרינג'", הוא אומר. "המהות של התיאטרון היא לשנות. מה שקורה היום בתיאטרונים הגדולים זה רע מאוד. זה מתאים למי שרוצה לשבת ולישון בתוך כורסה נוחה בזמן ששרים לו שיר ערש. הקהל הזה מצטמצם ומת. ומה שקורה הוא שקהל צעיר פשוט לא מגיע. הממסד משלם ללהקות שלא יעשו רעש וייתנו מסטיק למוח של אנשים, והמגויי"ים ממשיכים להיות טיפשים ושותקים".

על העבודה "Back up" הוא אומר: "יש בה שני זמנים. החלטתי שהסרטים לא יהיו ברקע של המד"חול. רציתי שיהיה זמן לסרט וזמן לכוריאוגרפיה.

"המהות של התיאטרון היא לשנות. מה שקורה היום בתיאטרונים הגדולים זה רע מאוד. זה מתאים למי שרוצה לשבת ולישון בתוך כורסה נוחה. בזמן ששרים לו שיר ערש. הקהל הזה מצטמצם ומת. ומה שקורה הוא שקהל צעיר פשוט לא מגיע"

זמן לפגוש בתוך ההצגה שנבנית משני המדיומים האלה, את המונולוגים ואת הרגשות שמתפוצצים בתוך הגוף. כל היוצרים נמצאים על אדמה רועדת. כולם בשקשוק ואף אחד לא רואה את השקשוק של האנשים האחרים לידו. בריוק כמו תדר של רדיו שמשמיע שתי תחנות ואי אפשר לשמוע כלום. זה משהו שאני אוהב מאוד לשמוע כשאני מגיע לארץ. אני נוסע במיוחד לכביש של מעלה האדומים כדי להגיע לנקודה הזאת שבה שומעים גלי צה"ל ורדיו חמאס ביחד. זה מאוד משעשע אותי".

"מדבר על הסכסוכים כולם"

אדרי, בן 37, נולד ביפו, התקרב לדת בגיל 12, ואחרי שגילה את יסודות תורתו של דארווין בפר-

קים הראשונים של התנ"ך, עזב אותה בגיל 15 והמ" שיד' הלאה. מסגרות נוקשות אף פעם לא התאימו לו, וגם בצבא הוא שרר כצלם צבאי מעט מאוד זמן. אי" כשהו הוא הרגיש שהוא צריך להיות שחקן, אבל אחרי שנה של לימודי משחק ב"בית צבי" הוא מיצה, וב-1992 נסע לבית-הספר הנחשב של ז'ק לוקו בצרפת כדי להתמקד בתנועה יותר מאשר במשחק. גם שם הוא חשב שהעניין ממוסחר מדי, ובשנה הראשונה לא התחבר לצרפתים ולצרפתיות. אבל דווקא כשחשב לחזור, הוא הלך כמעט בטעות לאו" דישן ללהקת מחול והתקבל. מאז הוא שם. אחרי אי" נספור פעילויות בהרכבי תיאטרון ומחול שונים, הקים אדרי ב-1996 את הלהקה שלו שמופיעה בכל אירופה. אכפת לו ממה שקורה כאן, הסכסוך הישראלי-פלשתיני מעסיק גם את עבודותיו, אבל כדי לעסוק בו הוא מרגיש שהוא צריך להישאר שם. "כאן אני מקבל כוח נפשי לעבוד ויש לי חופש ל" צור, ואפשרות להסתכל על הכל מהמקום הנכון. גם כשאני עוסק בסכסוך הזה ומעלה מופע בעברית וב ערבית – אני בעצם מדבר על כל הסכסוכים כולם. כשאני נפגש עם קהל ועם בני נוער במסגרות שונות, המופע הוא רק הסיבה לפתוח שיחה על כל הדברים שמעסיקים אותם, לפעמים בלי קשר לעניין הישראלי-פלשתיני. אני רוצה לגרום לאנשים לש" אול' שאלות על עצמם בכל מקום שבו הם נמצאים, לשאול את עצמם איזה יחסים הם רוצים עם השכנים, המשפחה והחברים. העיסוק שלי הוא במציאת הייחוד דיות של אדם בתוך מקום שטורף אותו".

"Back up", הערב ב-21:00 בתיאטרון תמונע בתל-אביב, ובמהלך החודש ברחבי הארץ.